

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 28. novembra 2013 *

„Pritožba — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Islamski republiki Iran, da se prepreči širjenje jedrskega orožja — Ukrepi zoper iransko naftno industrijo in industrijo zemeljskega plina — Zamrznitev sredstev — Obveznost obrazložitve — Obveznost utemeljitve upravičenosti ukrepa“

V zadevi C-348/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 6. julija 2012,

Svet Evropske unije, ki ga zastopata M. Bishop in R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenta,

pritožnik,

drugi stranki v postopku sta

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopata F. Esclatine in S. Perrotet, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata M. Konstantinidis in E. Cujo, agenta,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász, A. Rosas (poročevalec), D. Šváby in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. aprila 2013,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. julija 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Svet Evropske unije s pritožbo zahteva, da Sodišče razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 25. aprila 2012 v zadevi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft proti Svetu (T-509/10, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče v delu, ki se nanaša na Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (v nadaljevanju: družba Kala Naft), razglasil za nične:
 - Sklep Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39, popravek v UL L 197, str. 19);
 - Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25);
 - Sklep Sveta 2010/644/SZVP z dne 25. oktobra 2010 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 281, str. 81);
 - Uredbo Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1, v nadaljevanju skupaj: sporni akti),in ohranil učinke Sklepa 2010/413, kot je bil spremenjen s Sklepom 2010/644, do začetka učinkovanja ničnosti Uredbe št. 961/2010.

Pravni okvir in dejansko stanje

- 2 Pogodba o neširjenju jedrskega orožja je bila odprta za podpis 1. julija 1968 v Londonu, Moskvi in Washingtonu. Njenih „pogodbenic“ je 28 držav članic Evropske unije in tudi Islamska republika Iran.
- 3 Člen II te pogodbe med drugim določa, da „[se] vsaka država pogodbenica, ki nima jedrskega orožja, [...] zavezuje, da ne bo izdelovala ali kako drugače pridobila jedrskega orožja oziroma drugih jedrskih eksplozivnih naprav [...]“.
- 4 Člen III te pogodbe v odstavku 1 določa, da se „vsaka država pogodbenica, ki nima jedrskega orožja, zavezuje, da bo sprejela varnostne ukrepe, določene v sporazumu, o katerem bodo tekla pogajanja in ki bo sklenjen z Mednarodno agencijo za atomsko energijo [(v nadaljevanju: MAAE)] v skladu s Statutom [MAAE] in sistemom varnostnih ukrepov te agencije z izključnim namenom preverjati izpolnjevanje s to pogodbo prevzetih obveznosti te države, da bi se preprečila zloraba miroljubne uporabe jedrske energije za jedrska orožja in druge jedrske eksplozivne naprave [...]“.
- 5 MAAE v skladu s členom III B 4 statuta naslovi letna poročila o delu na Generalno skupščino Združenih narodov, in če je treba, na Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: Varnostni svet).
- 6 Varnostni svet je, zaskrbljen zaradi številnih poročil generalnega direktorja MAAE in resolucij Sveta guvernerjev MAAE glede jedrskega programa Islamske republike Iran, 23. decembra 2006 sprejel Resolucijo 1737 (2006), katere točka 12 v povezavi s prilogo našteva vrsto oseb in subjektov, ki so vpleteni v širjenje jedrskega orožja ter jim je treba zamrzniti sredstva in gospodarske vire.
- 7 Zaradi izvajanja Resolucije 1737 (2006) v Uniji je Svet Evropske unije 27. februarja 2007 sprejel Skupno stališče 2007/140/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 61, str. 49).
- 8 Člen 5(1) Skupnega stališča 2007/140 določa zamrznitev vseh sredstev in gospodarskih virov nekaterih kategorij oseb in subjektov, naštetih v točkah (a) in (b) te določbe. Člen 5(1)(a) se torej nanaša na osebe in subjekte, navedene v prilogi k Resoluciji 1737 (2006), ter na druge osebe in subjekte, ki jih je določil

Varnostni svet ali Odbor Varnostnega sveta, ustanovljen v skladu s členom 18 Resolucije 1737 (2006). Seznam teh oseb in subjektov je v Prilogi I k Skupnemu stališču 2007/140. Člen 5(1)(b) se nanaša na osebe in subjekte, ki niso navedeni v prilogi I in med drugim sodelujejo pri jedrskih dejavnostih Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo. Seznam teh oseb in subjektov je v Prilogi II k navedenemu Skupnemu stališču.

- 9 Evropska unija je v okviru svojih pristojnosti Resolucijo 1737 (2006) izvedla z Uredbo (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1), ki je bila sprejeta na podlagi členov 60 ES in 301 ES in ki se nanaša na Skupno stališče 2007/140, njena vsebina pa je pravzaprav enaka vsebini navedenega skupnega stališča, saj so v prilogi IV (osebe, subjekti in organi, ki jih je določil Varnostni svet) in prilogi V (osebe, subjekti in organi, ki niso zajeti v Prilogi IV) navedena ista imena subjektov in fizičnih oseb.
- 10 Člen 7(2)(a) Uredbe št. 423/2007 je določal:
- „Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi V. Priloga V vključuje fizične in pravne osebe, subjekte in organe, ki niso zajeti v Prilogi IV, in za katere je bilo v skladu s členom 5(1)(b) Skupnega stališča 2007/140/[...] ugotovljeno, da:
- a) sodelujejo pri širjenju jedrskih dejavnosti Irana, so s tem neposredno povezani ali pri tem zagotavljajo podporo.“
- 11 Varnostni svet je ugotovil, da Islamska republika Iran ni spoštovala njegovih resolucij, da je zgradila obrat v Qomu in s tem kršila obveznost prenehanja vseh dejavnosti, povezanih z bogatenjem urana, kar je razkrila šele septembra 2009, oziroma da o tem ni obvestila MAAE in je zavrnila sodelovanje z njo, in zato z Resolucijo 1929 (2010) z dne 9. junija 2010 sprejel strožje ukrepe, ki med drugim zajemajo iranske ladjarske družbe, sektor balističnih raket, ki lahko nosijo jedrsko orožje, in Islamsko revolucionarno gardo.
- 12 Varnostni svet sicer ni sprejel sklepa glede energetskega sektorja, vendar je v uvodni izjavi 17 resolucije navedel, da:
- „*priznava*, da je dostop do različnih in zanesljivih virov energije bistvenega pomena za gospodarsko rast in trajnostni razvoj, hkrati pa opozarja na morebitno povezavo med prihodki, ki jih v Iranu ustvarja energetske sektor, in financiranjem dejavnosti te države, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, in *še pripominja* da imajo oprema za kemične postopke in materiali, ki so potrebni v petrokemični industriji, veliko skupnega s tistimi, ki so potrebni za nekatere občutljive dejavnosti v ciklusu jedrskega goriva“.
- 13 Evropski svet je v izjavi, priloženi k sklepom z dne 17. junija 2010, poudaril, da je vedno bolj zaskrbljen zaradi iranskega jedrskega programa, pozdravil sprejetje Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010) in omenil zadnje poročilo z dne 31. maja 2010.
- 14 Evropski svet je v točki 4 te izjave navedel, da je uvedba novih omejevalnih ukrepov postala neizogibna. Glede na delo, ki ga je opravil Svet za zunanje zadeve, je tega pozval, naj na naslednji seji sprejme ukrepe za izvajanje ukrepov, določenih z Resolucijo Varnostnega sveta 1929 (2010), pa tudi spremljevalne ukrepe, s katerimi bi prispeval k odpravi vseh skrbi, ki jih povzroča razvoj občutljive tehnologije za jedrski in raketni program Islamske republike Iran, s pogajanji. Ti ukrepi naj bi se nanašali na ta področja:

„trgovinski sektor, predvsem trgovina z blagom z dvojno rabo in dodatne omejitve na področju trgovinskega zavarovanja; finančni sektor, vključno z zamrznitvijo premoženja drugih iranskih bank in omejitve v bančnem in zavarovalniškem sektorju; iranski prevozniki sektor, vključno s podjetjem

Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) in njegovimi podružnicami ter zračnim tovornim prometom, velika sektorja industrije zemeljskega plina in nafte s prepovedjo novih naložb, tehnične pomoči in prenosa tehnologije, opreme in storitev, povezanih s tema sektorjema, predvsem tehnologije rafiniranja, utekočinjanja in utekočinjenega zemeljskega plina; razširiti pa je treba tudi prepoved izdajanja vizumov in zamrznitev premoženja predvsem na člane Islamske revolucionarne garde (IRGC)“.

15 S sklepom 2010/413 je Svet to izjavo izvršil tako, da je razveljavil Skupno stališče 2007/140 in glede na slednjega sprejel dodatne omejevalne ukrepe.

16 V uvodnih izjavah 22, 23 in 27 Sklepa 2010/413 je navedeno:

„(22) V [Rezoluciji Varnostnega sveta] 1929 (2010) je omenjena tudi morebitna povezava med prihodki, ki jih v Iranu ustvarja energetski sektor, in financiranjem dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja; poleg tega je v njej navedeno, da imajo oprema za kemične postopke in materiali, ki so potrebni v petrokemični industriji, veliko skupnega s tistimi, ki so potrebni za nekatere občutljive dejavnosti v ciklu jedrskega goriva.

(23) V skladu z izjavo Evropskega sveta bi morale države članice prepovedati prodajo, dobavo ali prenos zadevne opreme in tehnologije v Iran ter s tem povezano tehnično in finančno pomoč, ki bi se lahko uporabila v ključnih sektorjih industrije nafte in zemeljskega plina. Države članice bi morale prepovedati tudi vse nove naložbe v te sektorje v Iranu.

[...]

(27) Za izvajanje nekaterih ukrepov je potrebno nadaljnje ukrepanje Unije.“

17 Člen 4 Sklepa 2010/413 določa:

„1. Prodaja, dobava ali prevoz ključne opreme in tehnologije s strani državljanov držav članic ali z ozemlja držav članic ali z uporabo plovil ali zrakoplovov pod sodno pristojnostjo držav članic je ne glede na to, ali ta izvira z njihovega ozemlja, prepovedana, če je namenjena naslednjim ključnim panogam naftne industrije in industrije zemeljskega plina v Iranu ali iranskim podjetjem ali podjetjem v lasti Irana, ki so dejavna v teh panogah zunaj Irana [, in sicer]:

- a) rafiniranjem;
- b) utekočinjenim zemeljskim plinom;
- c) raziskavami;
- d) proizvodnjo.

Unija sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi, za katere predmete velja ta določba.

2. Podjetjem v Iranu, ki so dejavna v ključnih panogah iranske naftne industrije in industrije zemeljskega plina iz odstavka 1, ali iranskim podjetjem ali podjetjem v lasti Irana, ki so dejavna v teh panogah zunaj Irana, je prepovedano zagotavljati naslednje:

- a) tehnično pomoč ali usposabljanje in druge storitve v zvezi s ključno opremo in tehnologijo, kot je opredeljeno v skladu z odstavkom 1;

b) financiranje ali finančno pomoč za vsako prodajo, dobavo, prevoz ali izvoz ključne opreme in tehnologije, kot je opredeljeno v skladu z odstavkom 1, ali za zagotavljanje s tem povezane tehnične pomoči ali usposabljanja.

3. Prepovedano je zavestno in namerno sodelovati v dejavnostih, katerih cilj ali učinek je izogibanje prepovedim iz odstavka 1 ali 2.“

18 Člen 20(1) Sklepa 2010/413 določa zamrznitev sredstev za več kategorij oseb in subjektov. Člen 20(1)(a) se nanaša na osebe in subjekte, ki jih je določil Varnostni svet in so naštetih v Prilogi I k Sklepu. Člen 20(1)(b) med drugim navaja „osebe in subjekt[e], ki niso navedeni v Prilogi I in ki sodelujejo v dejavnostih Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanih predmetov, blaga, opreme, surovin in tehnologije, ali osebam in subjektom, ki delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih, ali subjektom, ki jim pripadajo ali jih nadzirajo (tudi na nezakonit način), [...] naveden[e] v Prilogi II“.

19 Kala Naft je iranska družba v lasti družbe National Iranian Oil Company (v nadaljevanju: NIOC) in deluje kot centralni subjekt za naftne, plinske in petrokemične dejavnosti skupine te družbe. Navedena je v točki 24 dela I(B) Priloge II k Sklepu 2010/413. Navedeni razlogi so:

„Trguje z opremo [za] naftni in plinski sektor, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa; podjetje je poskušalo pridobiti material (zelo odporna vrata iz zlitine), ki [ga] uporabljajo samo v jedrski industriji; povezano je s podjetji, vpletenimi v iranski jedrski program.“

20 Z Izvedbeno uredbo št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe št. 423/2007 je bilo ime družbe Kala Naft, navedeno v točki 22 dela I(B) Priloge k Izvedbeni uredbi št. 668/2010, dodano na seznam oseb, subjektov in organov iz tabele I Priloge V k Uredbi št. 423/2007.

21 Utemeljitev je tako rekoč enaka tisti iz Sklepa 2010/413.

22 Priloga II k Sklepu 2010/413 je bila revidirana in na novo napisana s Sklepom 2010/644.

23 V uvodnih izjavah od 2 do 5 tega sklepa 2010/644 je navedeno:

„(2) Svet je natančno pregledal seznam oseb in subjektov iz Priloge II k Sklepu 2010/413/SZVP, za katere se uporabljata člena 19(1)(b) in 20(1)(b) Sklepa. Pri tem je upošteval pripombe, ki so jih zadevne osebe in subjekti predložili Svetu.

(3) Svet je sklenil, da bi se – z izjemo dveh subjektov – morali za osebe in subjekte iz Priloge II k Sklepu 2010/413/SZVP še naprej uporabljati posebni omejevalni ukrepi, določeni v navedenem sklepu.

(4) Svet je sklenil tudi, da bi bilo treba vnose nekaterih subjektov s seznama spremeniti.

(5) Seznam oseb in subjektov iz členov 19(1)(b) in 20(1)(b) Sklepa 2010/413/SZVP bi bilo treba ustrezno posodobiti.“

24 Ime družbe Kala Naft je bilo zajeto v točki 24 seznama subjektov iz tabele I Priloge II k Sklepu 2010/413, kot izhaja iz Sklepa 2010/644. Utemeljitev, ki jo zadeva, je enaka tisti iz Sklepa 2010/413.

25 Uredba št. 423/2007 je bila razveljavljena z Uredbo št. 961/2010, ki je bila sprejeta na podlagi člena 215 PDEU.

26 V uvodnih izjavah od 1 do 3 in 7 Uredbe št. 961/2010 je navedeno:

- „(1) Svet je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP, ki je potrdil omejevalne ukrepe, ki so bili sprejeti v obdobju od leta 2007, in zagotovil dodatne omejevalne ukrepe proti Islamski republiki Iran [...] v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1929 (2010) in spremljevalne ukrepe, kot je zahteval Evropski svet v svoji deklaraciji z dne 17. junija 2010.
- (2) Navedeni omejevalni ukrepi so zlasti [...] omejitve trgovine s ključno opremo in tehnologijo ter omejitve naložb v iransko naftno in plinsko industrijo, [...].
- (3) V Sklepu 2010/413/SZVP so potrjene tudi dodatne kategorije oseb, ki se jim zamrznejo sredstva in gospodarski viri ter določene druge tehnične spremembe veljavnih ukrepov.
- [...]
- (7) Za zagotovitev učinkovitega izvajanja prepovedi prodaje, dobave, prenosa ali izvoza določene ključne opreme ali tehnologije Iranu, ki bi se lahko uporabljali v ključnih sektorjih naftne industrije in industrije zemeljskega plina, bi bilo treba zagotoviti seznam takšne ključne opreme in tehnologije.“

27 Člen 8(1) in (2) Uredbe št. 961/2010 določa:

- „1. Prepovedano je neposredno ali posredno prodajati, dobavljati, prenašati ali izvažati ključno opremo ali tehnologijo iz Priloge VI vsem iranskim osebam, subjektom ali organom ali za uporabo v Iranu.
2. Priloga VI zajema ključno opremo in tehnologijo za naslednje ključne panoge naftne industrije in industrije zemeljskega plina v Iranu:
- a) iskanje surove nafte in zemeljskega plina;
- b) pridobivanje surove nafte in zemeljskega plina;
- c) rafiniranje;
- d) utekočinjanje zemeljskega plina.“

28 Člen 16 Uredbe št. 961/2010 določa predvsem zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, ki pripadajo nekaterim osebam, subjektom ali organom ali jih te nadzirajo. Odstavek 1 te določbe se nanaša na osebe, subjekte in organe, ki jih je določil Varnostni svet in so naštet v Prilogi VII k tej uredbi.

29 Člen 16(2) Uredbe št. 961/2010 določa:

- „2. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi VIII. Priloga VIII zajema fizične in pravne osebe, subjekte in organe, [...] ki so v skladu s členom 20(1)(b) Sklepa [2010/413] opredeljeni kot:
- a) osebe, subjekti ali organi, ki sodelujejo v dejavnostih Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja Irana, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije, ali osebe, subjekti ali organi, ki so v lasti takšnih oseb, subjektov ali organov ali pod njihovim nadzorom (tudi na nezakonit način) ali delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih;

[...]“

- 30 Ime družbe Kala Naft je Svet vpisal v točko 29 seznama oseb, subjektov in organov, naštetih v Prilogi VIII(B) k Uredbi št. 961/2010. Razlogi za ta vpis so enaki tistim iz Sklepa 2010/413.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 31 Družba Kala Naft je 20. oktobra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ničnostno tožbo zoper Sklep 2010/413 in Izvedbeno uredbo št. 668/2010.
- 32 Družba Kala Naft je v stališčih z dne 6. decembra 2011, predloženih v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča, razširila tožbene predloge in predlagala tudi razglasitev ničnosti Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010 v delu, v katerem se nanašata nanjo.
- 33 Družba Kala Naft je navedla devet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se je nanašal na nezakonitost člena 4 Sklepa 2010/413 in člena 28 tega sklepa, ki zadeva začetek veljavnosti tega sklepa. Drugi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve. Tretji tožbeni razlog se je nanašal na kršitev njene pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva. Četrty tožbeni razlog se je nanašal na kršitev načela sorazmernosti. Peti tožbeni razlog se je nanašal na nepristojnost Sveta za sprejetje spornih aktov. Šesti tožbeni razlog se je nanašal na zlorabo pooblastil. Sedmi tožbeni razlog se je nanašal na napačno uporabo prava v povezavi s pojmom vpletenost v širjenje jedrskega orožja. Osmi tožbeni razlog se je nanašal na napako pri presoji dejstev v zvezi z njenimi dejavnostmi. Deveti, podredni tožbeni razlog se je nanašal na očitno napako pri presoji in kršitev načela sorazmernosti.
- 34 Na obravnavi pred Splošnim sodiščem sta Svet in Evropska komisija navedla, da je tožba družbe Kale Naft nedopustna v delu, v katerem temelji na domnevni kršitvi temeljnih pravic te družbe.
- 35 V točki 39 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da v skladu s členom 275, prvi odstavek, PDEU „ni pristojno za odločanje o tožbi, katere predmet je presoja zakonitosti člena 4 Sklepa 2010/413, in zato za odločanje o drugem delu prvega tožbenega razloga“.
- 36 Razlogovanje, ki sta ga navedla Svet in Komisija glede vsebine spora in v katerem sta trdila, da družba Kala Naft ne more opreti svoje tožbe na kršitev temeljnih pravic, pa je tudi zavrglo kot nedopustno.
- 37 Dalje je zavrnilo peti tožbeni razlog glede nepristojnosti Sveta za sprejetje spornih aktov in šesti razlog glede zlorabe pooblastil. Ugodilo pa je prvemu delu prvega tožbenega razloga, s katerim je bila izpodbijana retroaktivna veljavnost Sklepa 2010/413, v delu, ki se je nanašal na razglasitev ničnosti člena 28 Sklepa 2010/413, v preostalem pa je ta tožbeni razlog zavrnilo kot brezpredmeten.
- 38 Splošno sodišče je v zvezi z obrazložitvijo spornih aktov v točki 80 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi tožbeni razlog kot neutemeljen v delu, v katerem se nanaša na prvi in drugi razlog, ki ju je Svet navedel v utemeljitev vpisa družbe Kale Naft na sezname iz spornih aktov. Ugodil pa je drugemu tožbenemu razlogu in sporne akte v zvezi s tretjim razlogom za vpis razglasil za nične.
- 39 V točki 97 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da Svet v zvezi s prvotnim obvestilom o obremenilnih dokazih ni kršil pravice družbe Kale Naft do obrambe. V točki 101 te sodbe pa je ocenilo, da je Svet s tem, da ni odgovoril na zahtevo za dostop do spisa, ki jo je družba Kala Naft pravočasno vložila, kršil njeno pravico do obrambe. V točki 105 navedene sodbe je navedlo, da je bila pravica družbe Kale Naft učinkovito predstaviti svoje stališče glede elementov, ki se uveljavljajo proti njej, spoštovana. V točki 107 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ob tem, da je upoštevalo dejstvo, da Svet ni odgovoril na zahtevo družbe Kala Naft za dostop do vsebine spisa, predloženo pred iztekom roka za tožbo, ugotovilo, da je Svet kršil njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva. Zato je Splošno sodišče ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu in razglasilo sporne akte za nične v delu, v katerem se nanašajo na družbo Kala Naft.

- 40 Svet je pred Splošnim sodiščem potrdil, da njegov spis ne vsebuje drugih dokazov ali informacij, kot so navedeni v obrazložitvi spornih aktov, zato je navedeno sodišče ocenilo, da je zaradi ekonomičnosti postopka in učinkovitega izvajanja sodne oblasti smiselno obravnavati sedmi in osmi tožbeni razlog, ki se nanašata na napačno uporabo prava v zvezi s pojmom vpletenosti v širjenje jedrskega orožja oziroma napako pri presoji dejstev v zvezi z dejavnostmi družbe Kala Naft. Ugodilo je sedmemu tožbenemu razlogu in zato sporne akte v delu, ki se nanaša na prvi razlog za vpis te družbe na sezname iz teh aktov, razglasilo za nične. Dalje je ugotovilo, da Svet ni dokazal trditev iz drugega razloga za vpis, in zato ugodilo osmemu tožbenemu razlogu ter sporne akte v zvezi s tem razlogom razglasilo za nične.
- 41 Četrtega in devetega tožbenega razloga Splošno sodišče ni preučilo.
- 42 Da ne bi ogrozilo pravne varnosti, je Splošno sodišče ohranilo učinke Sklepa 2010/413, kot je bil spremenjen s Sklepom 2010/644, do odločitve Sodišča, ki odloča o pritožbi. V skladu s členom 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ima pritožba odložilni učinek na odločitev Splošnega sodišča, s katero je uredba razglašena za nično, v tem primeru Uredba št. 961/2010, do odločitve, s katero Sodišče odloči o pritožbi.

Predlogi strank

- 43 Svet predlaga Sodišču, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - o sporu dokončno odloči in tožbo družbe Kala Naft zoper sporne akte kot nedopustno zavrže ali, podredno, kot neutemeljeno zavrne;
 - družbi Kala Naft naloži plačilo stroškov, ki jih je Svet priglasil v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.
- 44 Družba Kala Naft Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo Sveta zavrne kot neutemeljeno;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 45 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- ugodi pritožbi Sveta kot utemeljeni;
 - družbi Kala Naft naloži plačilo stroškov.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog v zvezi z napačno uporabo prava glede dopustnosti tožbe oziroma nekaterih tožbenih razlogov družbe Kale Naft

- 46 Prvi pritožbeni razlog se nanaša na dopustnost nekaterih tožbenih razlogov, ki jih je predstavila družba Kala Naft. Ta pritožbeni razlog se nanaša na točke od 43 do 46 izpodbijane sodbe, v katerih je navedeno:
- „43 Svet in Komisija sta na obravnavi trdila, da bi bilo treba [družbo Kala Naft] obravnavati kot vladno organizacijo in zato kot izraz iranske države, ki ne more uveljavljati varstva in jamstev v zvezi s temeljnimi pravicami. Zato menita, da bi bilo treba tiste tožbene razloge, ki se nanašajo na domnevno kršitev navedenih pravic, razglasiti za nedopustne.
- 44 V zvezi s tem je treba, prvič, ugotoviti da Svet in Komisija ne izpodbijata same pravice [družbe Kala Naft], da predlaga razglasitev ničnosti [spornih] aktov. Izpodbijata samo to, da je imetnica nekaterih pravic, na katere se sklicuje, da bi dosegla razglasitev ničnosti.
- 45 Drugič, vprašanje, ali je tožeča stranka imetnik pravice, na katero se sklicuje v utemeljitev tožbenega razloga za razglasitev ničnosti, se ne nanaša na dopustnost tega tožbenega razloga, ampak na njegovo utemeljenost. Zato je treba trditve Sveta in Komisije, da je [družba Kala Naft] vladna organizacija, zavrnil v delu, v katerem se nanašajo na ugotovitev delne nedopustnosti tožbe.
- 46 Tretjič, navedene trditve so bile prvič predložene na obravnavi, ne da bi Svet ali Komisija navedla, da so utemeljene s pravnimi ali z dejanskimi okoliščinami, ki naj bi se ugotovile med postopkom. Z vidika vsebine spora gre torej pri teh trditvah za nov tožbeni razlog v smislu člena 48(2), prvi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča, kar pomeni, da jih je treba razglasiti za nedopustne.“

Trditve strank

- 47 Svet meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da se vprašanje, ali se je družba Kala Naft lahko sklicevala na tožbeni razlog kršitve temeljnih pravic, ne nanaša na dopustnost tega razloga, temveč le na njegovo utemeljenost. Meni, da če subjekt, ki je vladna organizacija v smislu člena 34 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, ne more imeti temeljne pravice do varstva lastnine in drugih temeljnih pravic, ne more biti upravičen (*locus standi*) sklicevati se na domnevno kršitev teh pravic pred Splošnim sodiščem.
- 48 Priznava, da sta instituciji ta ugovor navedli šele v fazi ustnega postopka, vendar trdi, da pogoji za dopustnost tožbe spadajo med procesne predpostavke javnega reda.
- 49 Komisija podpira Svet pri njegovi utemeljitvi in trdi, da države ne morejo imeti temeljnih pravic, priznava pa, da lahko uveljavljajo procesne pravice ali pravice, ki izvirajo iz mednarodnega prava.

Presoja Sodišča

- 50 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 59 sklepnih predlogov, spada tožba družbe Kala Naft v okvir člena 275, drugi odstavek, PDEU. Ta družba je bila upravičena izpodbijati njen vpis na seznam pred sodiščem Unije, saj se ta ukrep nanjo neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrtri odstavek, PDEU. Njenega pravnega interesa zato ni mogoče izpodbijati.

- 51 Splošno sodišče je v točki 45 izpodbijane sodbe torej pravilno menilo, da se vprašanje, ali ima družba Kala Naft možnost uveljavljati varstvo in jamstva v zvezi s temeljnimi pravicami, ne nanaša na dopustnost tožbe ali tožbenih razlogov, temveč na vsebino spora.
- 52 Ker sta Svet in Komisija to utemeljitev prvič predstavila šele na obravnavi pred Splošnim sodiščem, ne da bi navedla, da temelji na pravnih ali dejanskih elementih, ki naj bi se razkrili med postopkom, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je v točki 46 izpodbijane sodbe navedlo, da gre za nov tožbeni razlog v smislu člena 48(2), prvi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča in ga je zato treba razglasiti nedopustnega.
- 53 Prvi pritožbeni razlog je zato treba zavrnilo.

Drugi pritožbeni razlog v zvezi z napačno uporabo prava glede kršitve obveznosti obrazložitve spornih aktov in utemeljenosti ukrepa

- 54 V vsakem od spornih aktov je bila naložitev omejevalnih ukrepov zoper družbo Kala Naft utemeljena s tremi razlogi.
- 55 V točki 79 je Splošno sodišče zavrnilo tretjega od teh razlogov zaradi neobstoja obrazložitve:
- „79 Nasprotno pa je tretji razlog, po katerem je [družba Kala Naft] povezana s podjetji, vpletenimi v iranski jedrski program, nezadosten, ker ji ne omogoča razumevanja, kakšna vrsta povezave [in] s katerimi subjekti se ji dejansko očita, tako da ne more preveriti utemeljenosti te navedbe in je niti približno ne more podrobno izpodbijati.“
- 56 V točkah od 113 do 119 navedene sodbe je Splošno sodišče menilo, da je prvi razlog zvezi s trgovanjem z opremo v naftnem in plinskem sektorju, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa, neveljaven zaradi napačne uporabe prava v zvezi s pojmom vpletenosti v širjenje jedrskega orožja:
- „113 Kot izhaja iz točke 77 zgoraj, prvi razlog, ki ga je navedel Svet, ne temelji na konkretnem ravnanju [družbe Kala Naft], zaradi katerega bi bila vpletena v širjenje jedrskega orožja. Temelji namreč na ugotovitvi, da pri [družbi Kala Naft] obstaja posebna nevarnost vpletenosti v to širjenje zaradi njenega položaja kot centralnega subjekta za nabavo skupine National Iranian Oil Company.
- 114 Člen 20(1) Sklepa 2010/413 določa zamrznitev sredstev ,oseb in subjektov, ki [...] podpirajo‘ širjenje jedrskega orožja. Podobno se člen 7(2) Uredbe št. 423/2007 in člen 16(2)(a) Uredbe št. 961/2010 nanašata zlasti na subjekte, za katere je ugotovljeno, da ,podpirajo‘ širjenje jedrskega orožja.
- 115 Besedilo, ki ga je uporabil zakonodajalec, pomeni, da sprejetje omejevalnih ukrepov proti subjektu, ker naj bi ta podpiral širjenje jedrskega orožja, predpostavlja, da je ta pred tem ravnal ustrezno temu merilu. Nasprotno pa – če takega ravnanja dejansko ni – samo nevarnost, da bi lahko zadevni subjekt v prihodnosti podpiral širjenje jedrskega orožja, ne zadostuje.
- 116 Zato je treba ugotoviti, da je Svet s tem, da je drugače razlagal člen 20(1) Sklepa 2010/413, člen 7(2) Uredbe št. 423/2007 in člen 16(2)(a) Uredbe št. 961/2010, napačno uporabil pravo.“
- 57 V točkah od 120 do 125 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče glede drugega razloga za vpis menilo, da je Svet storil napako pri presoji dejstev v zvezi z dejavnostmi družbe Kala Naft:

„120[...] je preizkus tega tožbenega razloga [...] omejen na drugi razlog, ki ga je navedel Svet in v skladu s katerim je [družba Kala Naft] poskušala kupiti zelo odporna vrata iz zlitine, ki se uporabljajo samo v jedrski industriji.

- 121 [Družba Kala Naft] v zvezi s tem trdi, da se – v nasprotju s tem, kar v obrazložitvi [spornih] aktov navaja Svet – vrata, ki jih je kupila, ne uporabljajo samo v jedrski industriji, ampak tudi v sektorju zemeljskega plina ter naftnem in petrokemičnem sektorju.
- 122 Svet ob podpori Komisije izpodbija utemeljenost trditve [družbe Kala Naft]. Navaja, da slednja ni dokazala, da ni nikoli poskušala kupiti vrat, ki se uporabljajo samo v jedrski industriji.
- 123 V skladu s sodno prakso sodni nadzor nad zakonitostjo akta, s katerim so bili proti subjektu sprejeti omejevalni ukrepi, vsebuje presojo dejstev in okoliščin, navedenih v njegovo utemeljitev, ter preverjanje dokazov in informacij, na katerih ta presoja temelji. V primeru izpodbijanja mora Svet te dokaze in informacije predložiti, da jih sodišče Unije preveri (glej v tem smislu sodbo [Splošnega sodišča z dne 14. oktobra 2009] v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu [T-390/08, ZOdl., str. II-3967], točki 37 in 107).
- 124 V obravnavani zadevi Svet ni predložil nobenega dokaza ali informacije glede drugega razloga, ki bi presegal obrazložitev [spornih] aktov. Kot v bistvu sam priznava, se je oprl zgolj na povsem nedokazane trditve, da je [družba Kala Naft] poskušala pridobiti zelo odporna vrata iz zlitine, ki jih uporablja samo v jedrski industriji.“

Trditve strank

- 58 Prvič, Svet trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ločeno obravnavalo vsakega od treh razlogov iz spornih aktov. Meni, da je prvi razlog v zvezi s trgovanjem z opremo v naftnem in plinskem sektorju upošteven v povezavi s tretjim razlogom, ki se nanaša na povezave s podjetji, ki sodelujejo v iranskem jedrskem programu.
- 59 Drugič, Svet trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker pri preučitvi drugega in tretjega razloga za vpis ni ustrezno upoštevalo okoliščine, da ta razloga temeljita na informacijah, ki izvirajo iz zaupnih virov.
- 60 Družba Kala Naft trdi, prvič, da je Svet sam obravnaval vsak element obrazložitve, naveden v spornih aktih, kot sam po sebi zadosten za utemeljitev njegovih odločitev. Meni, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je zavrnilo tretji razlog, in tudi da bi bilo treba pritožbeni razlog Sveta šteti za nov razlog, ki je torej nedopusten.
- 61 Drugič, družba Kala Naft, ki je povzela sklepanje Splošnega sodišča v točkah 114 in 115 izpodbijane sodbe, trdi, da prvi razlog, ki je sam po sebi napačen, ne more dati veljavnosti tretjemu razlogu.
- 62 Tretjič, družba Kala Naft trdi, da tudi v primeru skupne razlage prvega in tretjega razloga slednji ostaja nejasen, ker ni mogoče razumeti, na katere družbe in povezave se sklicuje Svet.
- 63 Družba Kala Naft glede dokazov trdi, da se je Svet skliceval na zaupnost dokazov šele na obravnavi. Torej naj bi šlo za nov razlog, katerega preučitev je prepovedana s členom 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča.

Presoja Sodišča

- 64 Svet s tem pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, prvič, nezadostnost razlogov iz spornih aktov, in drugič, ko je razsodilo, da Svet ni bil upravičen sprejeti spornih aktov glede družbe Kala Naft, ker naj noben od treh razlogov, navedenih v teh aktih, ne bi mogel utemeljiti sprejetja zadevnega ukrepa glede te družbe.

- 65 Treba je spomniti, da morajo sodišča Unije – v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi Pogodbe – zagotoviti načeloma celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije glede na temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije. Ta zahteva je izrecno določena v členu 275, drugi odstavek, PDEU (glej sodbo z dne 18. julija 2013 v združenih zadevah Komisija in drugi proti Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, v nadaljevanju: sodba Kadi II, točka 97).
- 66 Med te temeljne pravice spadata med drugim spoštovanje pravice do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva (glej sodbo Kadi II, točka 98).
- 67 Prva od teh pravic, ki je določena v členu 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), vključuje pravico do izjave in pravico do dostopa do spisa ob upoštevanju legitimnega interesa do zaupnosti (glej sodbo Kadi II, točka 99).
- 68 Na podlagi druge od omenjenih temeljnih pravic, ki je določena v členu 47 Listine, se zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji odločba v njeni zadevi, seznani bodisi že na podlagi odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pooblastila pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, naj te razloge posreduje, zato da se ji omogoči obramba njenih pravic v kar najboljših okoliščinah in sprejetje odločitve ob popolnem poznavanju razlogov o tem, ali je smiselno, da se obrne na pristojno sodišče, ter zato da se slednjemu v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe (glej sodbo z dne 4. junija 2013 v zadevi ZZ, C-300/11, točka 53 in navedena sodna praksa, ter sodbo Kadi II, točka 100).
- 69 Vendar člen 52(1) Listine dopušča omejitve pri izvajanju pravic, ki jih ta zagotavlja, če zadevna omejitev spoštuje zlasti bistveno vsebino zadevne temeljne pravice ter če je v skladu z načelom sorazmernosti nujna in dejansko ustreza ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija (glej zgoraj navedeni sodbi ZZ, točka 51, in Kadi II, točka 101).
- 70 Poleg tega je treba obstoj kršitve pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva presojati glede na posebne okoliščine vsakega posameznega primera (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011 v zadevi Solvay proti Komisiji, C-110/10 P, ZOdl., str. I-10439, točka 63), zlasti glede na vrsto zadevnega akta, okoliščine sprejetja in pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo Kadi II, točka 102; glej v tem smislu v zvezi s spoštovanjem obveznosti obrazložitve tudi sodbi z dne 15. novembra 2012 v združenih zadevah Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, točki 139 in 140, ter Svet proti Bamba, C-417/11 P, točka 53).
- 71 Natančneje, akt, ki posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (zgoraj navedena sodba Svet proti Bamba, točka 54).
- 72 Glede nadzora zakonitosti odločbe, s katero so bili sprejeti omejevalni ukrepi, je Sodišče presodilo, da če sodišče Unije, ob upoštevanju preventivnosti zadevnih omejevalnih ukrepov, ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je sam po sebi zadostna osnova za utemeljitev te odločbe, potem okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedene odločbe (glej sodbo Kadi II, točka 130).
- 73 Poleg tega se zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, zahteva tudi, da se sodišče Unije prepriča, da ta odločba, ki je za zadevno osebo ali subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski osnovi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedena odločba, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev te odločbe, utemeljeni (glej sodbo Kadi II, točka 119).

- 74 V tem primeru je za presojo zakonitosti nadzora obrazložitve in utemeljenosti spornih aktov, ki jo je izvedlo Splošno sodišče, treba najprej preučiti, kako je Splošno sodišče ugotovilo in razlagalo splošna pravila upoštevnih zakonodaj, in šele nato natančneje preučiti, kako je nadziralo obrazložitev in utemeljenost spornih aktov.
- 75 V zvezi s tem iz izpodbijane sodbe ni razvidno, da je Splošno sodišče upoštevalo spremembe zakonodaje Unije od Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010) naprej.
- 76 Njegova razlaga te zakonodaje ga je vodila, kot izhaja iz točk 113 in 114 te sodbe, do iskanja neposredne povezave med družbo Kala Naft in širjenjem jedrskega orožja, čeprav iz Sklepa 2010/413 in Uredbe št. 961/2010 izrecno izhaja, da sta lahko naftna industrija in industrija zemeljskega plina v Iranu predmet omejevalnih ukrepov, predvsem če sta vpleteni v pridobivanje prepovedanega blaga in tehnologije, povezavo med tem blagom in tehnologijo ter širjenjem jedrskega orožja pa je ugotovil zakonodajalec Unije v splošnih pravilih upoštevnih določb.
- 77 Člen 8(1) Uredbe št. 961/2010 namreč določa prepoved neposredno ali posredno prodajati, dobavljati, prenašati ali izvažati ključno opremo ali tehnologijo iz Priloge VI vsem iranskim osebam, subjektom ali organom ali za uporabo v Iranu. V skladu s členom 8(2) te uredbe Priloga VI zajema ključno opremo in tehnologijo za ključne panoge naftne industrije in industrije zemeljskega plina v Iranu. Iz teh določb izhaja, da izraz „nabava prepovedanega blaga in tehnologije“ iz člena 16(2) te uredbe zajema nabavo ključne opreme in tehnologije za ključna sektorja naftne industrije in industrije zemeljskega plina.
- 78 Očitno je, da navedba omenjenega člena 16(2) v točki 11 izpodbijane sodbe in sklicevanje na ta člen v točki 114 izpodbijane sodbe ne omenjata tistega dela te določbe, ki določa, da omejevalni ukrepi zadevajo tiste, ki sodelujejo v jedrskih dejavnostih Islamske republike Iran, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, „vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije“.
- 79 Treba je spomniti, da je bil z Izvedbeno uredbo št. 668/2010 izveden člen 7(2) Uredbe št. 423/2007, ki v nasprotju s členom 16(2) Uredbe št. 961/2010 ni izrecno zajemal nabave prepovedanega blaga in tehnologije.
- 80 Člen 7(2)(a) Uredbe št. 423/2007 pa zajema sodelovanje pri širjenju jedrskih dejavnosti Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, neposredno povezavo ali zagotavljanje podpore v ta namen. Treba je ugotoviti, da pojem „podpora“ pomeni manjšo stopnjo povezave z jedrskimi dejavnostmi Irana kot pojem „sodelovanje“ ali „neposredna povezava“ in da lahko zajema nabavo ali trgovanje z blagom in tehnologijo, povezano z industrijo zemeljskega plina in naftno industrijo.
- 81 Ta razlaga je bila po sprejetju Uredbe št. 423/2007 podprta s sprejetjem Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010), deklaracije Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 in Sklepa 2010/413, ki omenjajo prihodke energetskega sektorja in nevarnost v zvezi z opremo, namenjeno naftni industriji in industriji zemeljskega plina.
- 82 Resolucija Varnostnega sveta 1929 (2010), na katero se sklicuje v uvodni izjavi 22 Sklepa 2010/413, omenja potencialno povezavo med prihodki, ki jih v Islamski republiki Iran ustvarja energetski sektor, in financiranjem jedrskih dejavnosti te države, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, in navaja, da imajo oprema in snovi, ki se uporabljajo za kemične postopke v petrokemični industriji, veliko skupnega s tistimi, ki so potrebni za nekatere občutljive dejavnosti v ciklu nastajanja jedrskega goriva. Evropski svet dalje v svoji deklaraciji z dne 17. junija 2010 ocenjuje, da se morajo novi ukrepi, ki jih je treba sprejeti, nanašati na velika sektorja industrije zemeljskega plina in nafte s prepovedjo novih naložb, tehnične pomoči in prenosa tehnologije, opreme in storitev, povezanih s tema sektorjema.

- 83 Z vidika te resolucije Varnostnega sveta (sodba z dne 16. novembra 2011 v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu, C-548/09 P, ZOdl., str. I-11381, točka 104 in navedena sodna praksa), navedene deklaracije Evropskega sveta in Sklepa 2010/413, ki omenjajo prihodke energetskega sektorja in nevarnost, povezano z opremo, namenjeno industriji zemeljskega plina in naftni industriji, je treba člen 7(2) Uredbe št. 423/2007 pri presoji zakonitosti omejevalnega ukrepa, sprejetega z Izvedbeno uredbo št. 668/2010, razlagati tako, da je mogoče trgovanje s ključno opremo in tehnologijo, namenjeno industriji zemeljskega plina in naftni industriji, obravnavati kot podporo jedrskim dejavnostim Islamske republike Iran.
- 84 Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je v točkah od 113 do 115 izpodbijane sodbe razsodilo, da se s sprejetjem omejevalnih ukrepov zoper subjekt domneva, da je ta predhodno dejansko ravnal tako, da je zoper njega mogoče sprejeti ukrepe, in zgolj nevarnost, da bi zadevni subjekt v prihodnosti lahko tako ravnal, ne zadostuje.
- 85 Več določb spornih aktov, ki določajo zamrznitev sredstev, je namreč napisanih splošno („sodelujejo [...] so s tem neposredno povezani ali pri tem zagotavljajo podporo“), brez sklicevanja na ravnanje pred sprejetjem sklepa o zamrznitvi. Iz tega izhaja, da čeprav se te določbe nanašajo na določen subjekt, sklicevanje na splošen cilj, kot je naveden v statutu tega subjekta, lahko zadostuje za utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov.
- 86 Zato je treba zdaj preučiti, ali so razlogi v spornih aktih dovolj natančni in konkretni ter, po potrebi, ali je glede na dokaze, ki so bili predloženi, izkazana resničnost dejstev, ki ustrezajo zadevnemu razlogu (glej zgoraj navedeno sodbo Kadi II, točka 136).
- 87 Splošno sodišče je pravilno razsodilo, da je prvi razlog spornih aktov, da družba Kala Naft trguje z opremo v naftnem in plinskem sektorju, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa, dovolj natančen in konkreten, da družba Kala Naft lahko preveri utemeljenost spornih aktov, da se zagovarja pred Splošnim sodiščem in da slednji izvaja nadzor.
- 88 Ugotoviti je treba, da je Svet na podlagi člena 7(2)(a) Uredbe št. 423/2007, člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413 in člena 16(2)(a) Uredbe št. 961/2010, razlaganih v zvezi z Resolucijo 1929 (2010) Varnostnega sveta in Deklaracijo Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, pravilno ugotovil, da so bili ukrepi zoper družbo Kala Naft zaradi trgovanja z opremo v naftnem in plinskem sektorju, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa, utemeljeni in, natančneje, sprejeti na podlagi resničnosti zatrjevanih dejstev v okviru prvega razloga.
- 89 Dovolj je namreč opozoriti, da je družba Kala Naft centralni subjekt za nabavo skupine nacionalne iranske naftne družbe NIOC. To je navedeno v statutu te družbe, čemur slednja ne oporeka. Družba Kala Naft v točki 27 tožbe pred Splošnim sodiščem sama navaja, da njena izključno naftna, plinska in petrokemična dejavnost jasno izvira iz njenih delovnih metod.
- 90 Poleg tega v okviru svojih ugovorov v zvezi z drugim razlogom spornih aktov družba Kala Naft sama v točkah 63, 64 in 118 tožbe pred Sodiščem prve stopnje navaja, da običajno sodeluje pri pridobivanju vrat iz zlitine za NIOC ali njene podružnice. V vsakem primeru je zaradi te vloge v skupini NIOC, ki nujno vključuje nakup velike količine blaga, ki ga uporabljajo podjetja NIOC, Svet lahko menil, da je družba Kala Naft sodelovala pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologij v smislu členov 4 in 20(1)(b) Sklepa 2010/413 ter členov 8(1) in (2) in 16(2)(a) Uredbe št. 961/2010 in predvsem pri nabavi opreme v naftnem in plinskem sektorju, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa, kot je navedeno v obrazložitvi spornih aktov.

- 91 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da so zatrjevana dejstva v prvem razlogu dovolj pravno dokazana in da že prvi razlog sam upravičuje vpis na sezname spornih aktov. Glede na to, kar je bilo navedeno v točki 72 te sodbe, ni treba preveriti, ali sta drugi in tretji razlog spornih aktov dovolj natančna in konkretna, in ne preveriti, ali sta bila ta razloga podprta z dokazi in bi lahko bila sama po sebi zadostna podlaga spornih aktov.
- 92 Čeprav dokazi, ki podpirajo utemeljenost prvega razloga za te vpise, izvirajo iz pisnih vlog v postopkih pred sodišči Unije in ne iz popolne in izrecne obrazložitve, podprte z upoštevničnimi informacijami, to ne vpliva na zakonitost teh aktov, saj je družba Kala Naft obrazložitev lahko razumela in so ji bile upoštevne informacije, kot je statut te družbe, znane.
- 93 Glede na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 94 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko Sodišče ob razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 95 Na podlagi razveljavitve izpodbijane sodbe sodišče, ki odloča v tej zadevi, na novo odloči o ničnostni tožbi družbe Kala Naft.
- 96 V tej zadevi so izpolnjeni pogoji, da Sodišče samo odloči v sporu. Utemeljitev, ki so jih razvile stranke pred Splošnim sodiščem, so namreč zajete v vlogah, ki so bile podane v pisnem postopku pred tem sodiščem. Poleg tega so imele stranke v tistem delu njihovih vlog, ki se nanašajo na predpostavko ugoditve pritožbi, možnost, da pred Sodiščem znova zavzamejo stališče o teh utemeljitvah in o morebitnem odgovoru Splošnega sodišča.

Prvi tožbeni razlog

- 97 Družba Kala Naft trdi, da je Sklep 2010/413 nezakonit, ker v členu 28 določa, da začne veljati na dan sprejetja, ki je bil pred njegovo objavo v Uradnem listu Evropske unije. Predvsem meni, da člen 4 Sklepa 2010/413 določa prepovedi, katerih obseg ni dovolj natančen. V kombinaciji členov 4 in 28 Sklep 2010/413 določa prepoved, ki je kazensko sankcionirana z zakonodajo držav članic, iz katere naj naslovnik sklepa ne bi mogel razbrati obsega prepovedi.
- 98 O tem tožbenem razlogu se pred Sodiščem ni opredelila nobena od strank.
- 99 Iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 36 do 38 sodbe Splošnega sodišča, je treba ugotoviti, da Sodišče v skladu s členom 275, prvi odstavek, PDEU ni pristojno za odločanje o tožbi, katere predmet je presoja zakonitosti člena 4 Sklepa 2010/413.
- 100 Ker je izpodbijanje zakonitosti člena 28 povezano z zakonitostjo člena 4, na tožbeni razlog družbe Kala Naft ni treba odgovoriti.

Drugi tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve

- 101 Družba Kala Naft trdi, da Svet ni pravno zadostno obrazložil spornih aktov, tako da se ne more seznaniti z dejanji, ki se ji očitajo, in preveriti ali izpodbiti utemeljenosti navedene obrazložitve.
- 102 Iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah 72 in 87 te sodbe, je ta tožbeni razlog treba zavrniti.

Tretji tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo pravice družbe Kala Naft do obrambe in učinkovitega sodnega varstva

- 103 Družba Kala Naft s tretjim tožbenim razlogom trdi, da je Svet s sprejetjem Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 kršil njeno pravico do obrambe, kar pomeni tudi kršitev njene pravice do učinkovitega sodnega varstva.
- 104 Iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 94 do 104 sodbe Splošnega sodišča, je treba ugotoviti, da je bila pravica družbe Kala Naft, da primerno predstavi svoje stališče, spoštovana.
- 105 V zvezi z dokazom dejanskega obstoja razlogov, navedenih proti družbi Kala Naft, zadošča omeniti, da njena vloga centralnega subjekta za nabavo skupine NIOC izhaja iz njenega statuta in brošure, ki jo izdaja. Svet zato ni bil dolžan dodatno dokazovati dejavnosti družbe Kala Naft.
- 106 Glede dokaza o poskusu pridobitve materiala, ki ga uporabljajo samo v jedrski industriji, je treba ugotoviti, da morebitna kršitev pravice do obrambe družbe Kala Naft ne bi vplivala na rešitev spora, saj prvi razlog za vpis družbe Kala Naft na sezname iz spornih aktov, kot je bilo ugotovljeno v točki 91 te sodbe, sam po sebi zadostuje za vpis slednje na te sezname.

Peti tožbeni razlog v zvezi z nepristojnostjo Sveta za sprejetje spornih aktov

- 107 Družba Kala Naft trdi, da Svet ni bil pristojen za sprejetje spornih aktov. Navaja, da je pravna podlaga spornih aktov deklaracija Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, vendar pa naj bi bila ta omejena na izvajanje Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010) s strani Sveta in na sprejetje s tem povezanih ukrepov, ne predvideva pa sprejetja samostojnih ukrepov zamrznitve sredstev. Poleg tega naj Resolucija 1929 (2010) ne bi vsebovala ukrepov v zvezi z iransko naftno industrijo in industrijo zemeljskega plina ali družbo Kala Naft. Na podlagi tega sklepa, da Svet na podlagi deklaracije Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 ni pristojen za sprejemanje omejevalnih ukrepov proti njej.
- 108 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je treba Resolucijo Varnostnega sveta 1929 (2010) in deklaracijo Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 sicer upoštevati pri razlagi spornih aktov, vendar ne ena ne druga ne moreta biti njihova pravna podlaga.
- 109 Treba je ugotoviti, da sklepa 2010/413 in 2010/644 temeljita na členu 29 PEU, da Izvedbena uredba št. 668/2010 temelji na členu 291(2) PDEU in Uredbi št. 423/2007 ter da Uredba št. 961/2010 temelji na členu 215 PDEU. Te določbe Pogodbe so dale Svetu pristojnost za sprejetje spornih aktov, ki vsebujejo samostojne omejevalne ukrepe, ločene od ukrepov, ki jih posebej priporoča Varnostni svet.
- 110 Ta tožbeni razlog torej ni utemeljen.

Šesti tožbeni razlog v zvezi z zlorabo pooblastil

- 111 Družba Kala Naft trdi, da je Svet zlorabil pooblastila. Navaja, da je Svet omejevalne ukrepe proti njej sprejel brez dokazov o njenem sodelovanju pri širjenju jedrskega orožja in da pri tem ni spoštoval njenih postopkovnih pravic. Po mnenju te družbe je iz teh okoliščin razvidno, da je Svet dejansko skušal zlorabiti ureditev omejevalnih ukrepov v zvezi s širjenjem jedrskega orožja, da bi zajel iransko naftno industrijo, industrijo zemeljskega plina in petrokemično industrijo.
- 112 V zvezi s tem zadostuje navesti, kot je bilo izpostavljeno poudarjeno v točkah od 76 do 83 te sodbe, da so se sporni akti nanašali na iransko naftno industrijo, industrijo zemeljskega plina in petrokemično industrijo zaradi nevarnosti, ki jo ta industrija pomeni za širjenje jedrskega orožja, tako z zbranimi prihodki kot z uporabo opreme in snovi, ki imajo veliko skupnega s tistimi, ki so potrebne za nekatere občutljive dejavnosti v ciklu jedrskega goriva.

113 Zato je ta tožbeni razlog neutemeljen.

Sedmi tožbeni razlog v zvezi z napačno uporaba prava glede pojma vpletenosti v širjenje jedrskega orožja

114 Družba Kala Naft trdi, da je Svet napačno uporabil pravo, ko se je oprl na prvi razlog za njen vpis na seznam v spornih aktih, in sicer da trguje z opremo za naftni in plinski sektor, ki se uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa. Ta okoliščina naj namreč sama po sebi ne bi upravičevala sprejetja omejevalnih ukrepov.

115 Kot izhaja iz točk od 87 do 90 te sodbe, dejavnost družbe Kala Naft v naftnem in plinskem sektorju, izkazana v samem statutu te družbe, zadostuje za utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov.

116 Sedmi tožbeni razlog zato ni utemeljen.

Osmi tožbeni razlog v zvezi z napako pri presoji dejstev glede dejavnosti družbe Kala Naft

117 Družba Kala Naft zanika izvajanje dejavnosti trgovanja z opremo v zvezi z jedrskim programom. Trdi, da njena vloga centralnega subjekta za nabavo NIOC ne vključuje dejavnosti trgovanja.

118 Treba je ugotoviti, da pojem „trguje“ pravno zadostno opisuje dejavnost družbe Kala Naft za utemeljitev njenega vpisa na seznam in tej družbi omogoča, da razume razlog za to.

Četrty in deveti tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe

119 Družba Kala Naft ugovarja cilju v splošnem interesu, ki bi lahko upravičil omejitve pri uresničevanju lastninske pravice in svobodnem opravljanju gospodarske dejavnosti, saj ne Varnostni svet ne Evropski svet nista predvidela sprejetja ukrepov v naftnem in plinskem sektorju. Tudi če bi tak cilj obstajal, pa ne bi bilo spoštovano razumno razmerje sorazmernosti med uporabljenimi sredstvi in zastavljenim ciljem.

120 V delu, v katerem družba Kala Naft ugovarja sorazmernosti splošnih pravil, na podlagi katerih je bilo odločeno, da se vpiše na seznam, je treba spomniti, da je glede sodnega nadzora nad spoštovanjem načela sorazmernosti Sodišče odločilo, da je treba zakonodajalcu Unije priznati široko diskrecijsko pravico na področjih, na katerih mora sprejeti politične, gospodarske in socialne odločitve in pri katerih mora opraviti zahtevno presojo. Sodišče iz tega sklepa, da lahko na zakonitost takega ukrepa vpliva le očitna neprimernost ukrepa, ki je bil sprejet na teh področjih, glede na cilj, ki ga uresničuje pristojna institucija (glej sodbo z dne 1. februarja 2007 v zadevi Sison proti Svetu, C-266/05 P, ZOdl., str. I-1233, točka 33).

121 Treba je še spomniti, da temeljne pravice, ki jih omenja družba Kala Naft, niso absolutne pravice in da je lahko njihovo izvajanje predmet omejitev, utemeljenih z razlogi v splošnem interesu, ki jim sledi Unija (glej zgoraj navedeno sodbo Bank Melli Iran proti Svetu, točka 113).

122 To namreč velja tudi za lastninsko pravico in svobodno opravljanje gospodarske dejavnosti. Zato se lahko pravica do svobodnega opravljanja poklicne dejavnosti in prav tako izvajanje lastninske pravice omejita, če te omejitve dejansko ustrezajo zastavljenim ciljem splošnega interesa in glede na tak cilj ne pomenijo čezmernega in nedopustnega posega, ki bi škodoval bistvu tako zagotovljenih pravic (glej zgoraj navedeno sodbo Bank Melli Iran proti Svetu, točka 114).

- 123 Sodišče je posebno glede svobodnega opravljanja gospodarske dejavnosti med drugim razsodilo, da je lahko glede na besedilo člena 16 Listine, ki se razlikuje od besedila drugih temeljnih svoboščin iz naslova II Listine, hkrati pa je blizu besedilu nekaterih določb iz njenega naslova IV, ta svoboščina podvržena širokemu spektru posegov organov javne oblasti, ki lahko v splošnem interesu določijo omejitve za izvajanje gospodarske dejavnosti (glej sodbo z dne 22. januarja 2013 v zadevi Sky Österreich, C-283/11, točka 46).
- 124 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je cilj več spornih aktov preprečiti širjenje jedrskega orožja in njegovo financiranje ter tako izvajati pritisk na Islamsko republiko Iran, da bi zadevne dejavnosti ukinila. Ta cilj spada v širši okvir prizadevanj za ohranjanje miru in mednarodne varnosti in je zato legitim (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bank Melli Iran proti Svetu, točka 115).
- 125 Poleg tega je v nasprotju s trditvami družbe Kala Naft Varnostni svet opozoril na nevarnosti, povezane s petrokemično industrijo, v sedemnajsti uvodni izjavi Resolucije 1929 (2010), Evropski svet pa je v deklaraciji z dne 17. junija 2010 Svet za zunanje zadeve pozval, naj sprejme ukrepe v sektorjih plinske in naftne industrije.
- 126 Glede sorazmernosti ukrepov je treba spomniti na številna poročila MAAE, številne resolucije Varnostnega sveta in različne ukrepe Unije. Omejevalni ukrepi, ki sta jih sprejela Varnostni svet in Unija, so progresivni in upravičeni z neuspehom predhodno sprejetih ukrepov. S tem pristopom, ki temelji na progresivnosti posega v pravice glede na učinkovitost ukrepov, je njihova sorazmernost izkazana.
- 127 Iz tega izhaja, da sta tožbena razloga neutemeljena.
- 128 Ker so bili vsi tožbeni razlogi zavrtni, je treba tožbo zavrniti.

Stroški

- 129 Na podlagi člena 184(1) Poslovnika Sodišče v primeru, da pritožba ni utemeljena ali pa je utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči o sporu, odloči tudi o stroških. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se uporablja v pritožbenem postopku na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika prav tako uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 130 Ker je Svet s pritožbo uspel in je bila tožba družbe Kala Naft zoper sporne akte zavrnjena, je treba v skladu s predlogi Sveta družbi Kala Naft poleg njenih stroškov naložiti še plačilo stroškov Sveta na obeh stopnjah.
- 131 Komisija kot intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. aprila 2012 v zadevi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft proti Svetu (T-509/10) se razveljavi.**
- 2. Ničnostna tožba družbe Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, se zavrne.**
- 3. Družba Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je Svet Evropske unije priglasi v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.**

- 4. Evropska komisija nosi svoje stroške, ki jih je imela na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.**

Podpisi